

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztési iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvétel és rendelés iródlájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvetetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt terben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

V. évfolyam.

Vasárnap 1896. évi október 25-én.

43. szám.

A társadalom a magyar nyelv szolgálatában.

Versecz, 1896. október 22-én.

A kellően tájékozottak előtt nem lehet ismeretlen tény, hogy a magyar nyelv terjedésének első, eminens tényezője: maga a társadalom. Az iskola csak az alapot veti meg, a melyre az életnek, a társadalomnak építenie kell. Azok, a kik hamisítatlan valójában ismerik az iskolák e tekintetben elért sikereit, bár sajnálattal, de kénytelenek elismerni, hogy a társadalom nemcsak nem épít az elkészített alapra, hanem hagyja azt szétmállani. A tanító és tanárok utóvégre csekély ellennyomást gyakorolhatnak a kötelességeit lanyhán teljesítő társadalomra, s így ha még oly derekasan betöltik is a helyet, mely számukra kijutott, keveset lendíthetnek egymagukban az eszme szolgálatának érdekében.

A magyar nyelv terjedésének eszméjét csak a társadalom keltheti igazi életre; a magyar nyelvnek igazi ápoló-anya csak a társadalom lehet. De éppen itt van a dolog bibéje! A társadalom nem látszik követni azon álláspontot, a melyet szolgálnia kellene. Ugyanis a míg minden iskolás-gyermektől elváránánk, hogy a felsőbb elemi osztályokban már magyar nyelven fejezze ki gondolatait, úgy ahogy, s ha ezt nem tudná, elítéljük a tanítót, a ki lehetséges, hogy minden lehető elkövetett különben arra, hogy a keményfejű nebulót megtanítsa édes hazai nyelvünkre, de hát mégsem boldogult, utóvégre is egy kis méltányossággal be-

kellene látnunk, hogy az „impossibilia memo tenetur“, vagyis a lehetetlenre senki sem kötelezhető, — addig mi, a társadalomban, édeskeveset törődünk azzal, hogy csakis a magyar nyelvet használjuk az életben a társadalmi érintkezéseknél s a családban, a hol egy valóságos kis magyar centrumot kellene alkotnunk.

Ne gondolja senki, hogy a sovinizmus beszél belőlünk! Éppen nem! Mi csak rámutatunk azon jelenségekre, melyeket az életben bárki is megfigyelhet. Ha csak szemnyi figyelemmel kíséri is valaki a Délvidék társadalmi rétegeit, csakhamar meggyőződhetik állításunk igaz voltáról.

Vagy tán nincs úgy?! . . . Sokan azokkal, a kik más nyelven kívül magyarul is tudnak, már pusztán szokásból — hogy más kifejezést ne használjunk — inkább idegen nyelven beszélnek. Vannak sokan, a kik olyan benyomást tesznek az emberre, mintha kérkednének azzal, hogy más nyelvet is tudnak és mintegy tüntetőleg következetesen más nyelven szoktak beszélni. Vannak ismét nagyon sokan, a kik nem kérkedésből, hanem pusztán nembánomságból szorítják ki a magyar nyelvet privát beszélgetéseiknél. Kártyaasztaloknál s poharak esengése mellett, naponként hallani nem magyar szót magyar emberek között, sőt magyar kaszinókban, vendéglőkben s más mulató helyeken is csak másodrendű szerep jut a magyar szónak.

Ne értsük azonban félre egymást! Ezzel nem azt akarjuk állítani, hogy az illetőket

talán nem tartjuk jó hazafiaknak, de nem tudunk soha megbarátkozni azon tényre, hogy a magyar nyelv kiszorítottatik azon helyekről, a hol azt nemzeti misszióból forszírozva, beszélni kellene.

Ne gyűlöljük a más nyelvet, s azokkal, a kik magyarul nem tudnak, társalogjunk anyanyelvükön, de a hol csak lehetséges, érvényesítsük a magyar nyelvet. Ez a folytatása az iskoláknak és nem az, ha lépten-nyomon más nyelven társalgunk az életben. De furcsának találjuk egyébként is azt, hogy míg az iskolákban sokszor emberföltölti erővel tanítatnak a gyermekek a magyar szóra, addig az élet, illetve e társadalom nem folytatja a megkezdett munkát.

Ha belépünk a kereskedésekbe, többnyire német szóval fogadnak; a vendéglőkben hasonlóan, pedig tudnak ott magyarul is. Azt nem is említjük, hogy a kereskedők czegei — csekély kivétellel, — német nyelven vannak kipingálva. Nem megszóulásból hozzuk ezt fel, de összegegyeztetetlennek találjuk ezt különösen zsidóvallású honfitársaink kötelelő lojalitásával szemben, melylyel a magyar törvényhozásnak és az általános magyar nemzetnek, tehát önmaguknak is tartoznak. Az iskolák mindenben és mindenből csak a magyar géniust ápolják, tanítják, fejlesztik és ime, a mint kilépnek a gyermekek az iskolák falai közül az életbe, a társadalom nyilvánulása meghazudtolja a hazafias tanítók törekvéseit.

Szüntelen hangoztatjuk a magasztos elvet, hogy „nyelvében él a nemzet“, de ennél aztán többet nem is igen teszünk.

Tárcza.

A kegyelem-esztendő.

Beteg vagyok. — Jer', ülj ide, kedves feleségem, az ágy szélére, s tedd kezedet homlokomra, hátha enyhülni fog tőle a gyilkos láz, mely égeti agyvelőmet. Nézd, milyen szépen játszik az a két kis bohó kölyök az ágy lábánál. Ha beteg nem volnék, én is ott játszanám most velök. Ha az a két kis fiú nem volna, hidd el, régen ott lennék én mar, a hol nem fáj semmi. Ők jobban tudnak gyógyítani, mint a doktor. A te kis puha kezéd is jobban enyhíti lázban égő homlokomat, mint a hideg vizes ruha, mit a doktor rendelt. — Eszembe jutott egy történet, elmondom neked, pedig tudom, hogy sírni fogsz rajta, mert nagyon szomorú, de hiszen még jól esik, ha néha kisírhatja az ember magát. Hallgasd csak!

Mohai Albert pap lett Kékeczen, kálvinista pap, a ki bogár hátú kunyhóban lakik, s aztán — ha az eklézsia szegény — még harangoz is. Hogy milyen ember volt, azon bajos volna eligazodni, mert a hány, annyifeleképpen mondta. Egyik szentül hitte, hogy nem ebbe a világba való ember volt; mert mikor a Hunyori Nagy Zsigmond megvitte neki a bért, a vak is láthatta, hogy dohos az a malé, s ő nem hogy

elkergette volna vele, hanem azt mondta neki, hogy köszönöm szépen.

A másik azt mondta, hogy nagyon gyáva volt, mert mikor a Nagy Juli gyermekét eltemette, hát elfelejtette a keresztapjától elbúcsuztatni, aztán rá ment az az asszony veszekedni és szó nélkül eltúrta, a mit az reá rakott, s még azt mondta neki, mikor elment, hogy: áldja meg az Isten! Pedig azt a porontyot is csak úgy hitelbe temette el.

Sokan azt mondták, hogy nem volt magához való esze, mert mikor a Fortélyos Szabó Gedus siránkozó képpel beállított hozzá, hogy engedje el neki a bért, mert olyan nyomorúságba jutott, hogy az idén még a Sáríkanak sem tudott, csizmat venni, hát elengedte, de még adott neki két pengőt kölcsön, hogy vegyen csizmat a Sáríkanak. Aztán Szabó Gedus mikor bement a koresmába, rohögve beszélte a többinek, hogy az a pap valóságos bolond ember.

Akadtt aztán egy-kettő, a ki azt mondta, hogy az a pap olyan becsületes ember, hogy kár volt neki erre a világra születni.

— Hát én nem tudom, milyen ember volt, csak azt tudom, hogy volt neki egy jó felesége, mint te vagy nekem; meg volt neki gyönyörű két szöske kis fia, mint van nekünk ez a két kis bohó kölyök, kik itt játszanak az ágy lábánál.

— Én nem tudom, hogy milyen ember volt, hanem azt éreztem, valahányszor abba a

bogár hátú kunyhóba léptem, hogy ott a boldogság lakik.

De nem sokáig lakott ott. Itt kezdődik a történetnek szomorú része.

Egy hideg, szeles novemberi napon temetésen volt a pap, átfázódott a kopottas kabátban, s este kilelte a hideg. Azután majd fölkel, majd lefeküdt, az arcza majd olyan sárga volt, mint a viasz, majd tűzrózsák nyiltak rajta, s fel-felszakadt kebléből egy-egy tompa köhögés. Mikor már nem tudott fölkelni, akkor elhozták a doktort, az aztán olyan hideg képpel, mintha egy égő gyufaszálat fúna el, azt mondá annak a megrémült, aggódó asszonynak, hogy a tiszteletes úr, mikor a bimbó kifeszlik, szépen, csendesesen, mintha semmi baja sem volna, elalszik és — nem ébred föl többé.

Az a megrémült asszony oda kapott a szívéhez, de a sikolyt visszafojtotta ajakan; zokogott a lelke, de a szemében nem volt szabad, hogy látszódjék a köny. Mosolygó ajakkal lépett oda betegéhez, megsimogatta fonnyadt arcát, s olyan reményteljesen susogta neki: meggyógyulsz te még!

— Meggyógyult. Mikor az ibolya kinyitotta bimbóját a bokor alján, ő egy hosszú sohajjal elaludt szépen, csendesesen — örökre!

Eltemették. Hát mit is tehettek volna vele egyebet; ő is ember volt, mint más. Élt, meghalt, eltemetik — elfeledik, pedig a szomszéd kollegája ugyancsak nemes hévvel szónokolta

Annyi sok szépet irtak már e tárgyról ezernyi ismétléssel, hogy mi ezúttal egyszerűen mellőzzük e magasztos témát. E helyett azonban felvetjük azon kérdést, hogy míg sok mindenféle eszközzel próbálkoznak közművelődési egyesületeink lendíteni a magyar nyelv terjedésén, nem kellene-e első sorban arra törekedniök, hogy a társadalom fent érintett visszás állapotai megjavíttassanak? . . . Azt hisszük, hogy most már ennek is itt az ideje.

Lépjének tehát a közművelődési egyesületek most már szoros érintkezésbe a társadalommal. Beszéljék meg a dolgot alaposan, ez nem jár nagy áldozattal, csupán egy kis lelkesedéssel.

NAPI HIREK.

Képviselő választás. Mint mindenütt széles e hazában, úgy városunkban is majdnem kizárólag a képviselő választási mozgalmak tartják izgatottságban a kedélyeket; minden más kérdés háttérbe szorúl most, midőn pár nap múlva az urna elé vonúl a polgárság, hogy gyakorolja legszebb jogát. Nálunk Verseczen különösen hevesnek ígérkezik a jövő szerdán megejtendő választás. Csak egy párt, a liberális párt zászlóit lobogtatja ugyan az öszi szellő, az ellenzéknek nyoma sincs városunkban, de a személyi kérdésben nagy szakadás létezik a polgárság körében. Herczegh Ferencz, a mi büszkeségünk megválasztása érdekében hatalmas s többnyire intelligens elemekből alakult tábor működik serényen és kitartással, de Mark Antal többnyire egyszerűbb német földmivesekből álló pártja is nagyon élénk agitációt fejt ki. A pártterkezetek egymást érik, közben közben egyes személyi differenciák is elintézt nyerne. Szerb ajkú polgártársaink vezetői, elhatározták, hogy a passivitas terén maradnak, lehet ugyan hogy a köznép egy része még is szavazni fog, de mivel új jelöltet nem kívánnak felléptetni, a választási küzdelem minden valószínűség szerint csak a már eddig kikiáltott jelöltek mellett fog lefolyni. Herczegh Ferencz, a szabályszerűen megalakult liberális párt jelöltje mult Vasárnap tartotta meg programbeszédét a „Szöllővenyigé-“hez címzett vendéglő helyiségeiben, közel 800 választó polgár jelenlétében. Hazánk előkelő köreinek bálványozott és dédelgetett írója, kinek tolla alól, mint a tiszta csurgatott méz — a mi

a koporsója felett, hogy: emlékezete élni fog örökkön-örökké.

Es igazat mondott, az a szegény asszony, avval a két kis gyermekkel bizonyára nem fogja elfeledni soha, vagy legalább sokaig nem. Mikor a földet rá húzták arra a koporsóra, oda temették az ő boldogságát is és bizony nehezen támad fel az onnan. Bár tudott volna sírni! Milyen szépen elsiratta — az eklézsia helyett — a kis harang.

Eltemették. Azt a szegény asszonyt is meg akarta vigasztalni a kurátor, s azt mondá neki: sohase búsuljon, tiszteletes asszony itt van a kegyelem-esztendő, — addig majd fordul a világ!

. . . Fordult a világ. A másik esztendő Szent-Györgynapja felé járt az idő. Az özvegy papné egyedül varrogatta a szobában a kis fiai ruháskáit, a két kis fiú ott játszadozott a lába előtt, szomorú gondolatai lehettek, mert ki van sírva mind a két szeme, talán a' jutott eszébe, hogy ki veszen újat a vásott ruháskáik helyett.

Bejött a kurátor, leült oda az asztal mellé, kivette a dolmánya zsebéből a gyűrődött listát, s nagy foházkodással szólott:

— Nem fizetnek. Itt van ni, — a Hunyori Nagy Zsigmond példaül azt mondta, hogy holt embernek nem fizet, már pedig a pap megholt, fizessenek neki az égben, fizetett ő neki a földön eleget. Hat még a Nagy Juli hogy kitértotta a száját, hogy ő keservesen a két karjával keresi a kenyeret, ő nem ad kegyelemből senkinek,

édes magyar nyelvünkön folyik a sok irodalmi remek — a pár excellenze magyar író — választói legnagyobb részére való tekintettel, németül kellett hogy beszéljen. Férfiasan, nyugodtan és tárgyilagosan fejtegette a politikai helyzetet. Nagy lelkesültséggel fogadott beszédében fel fel csilámlott írói, költői idálismusa. Választói valóban elragadta, minden személyeskedéstől ment s logikai éllel levezetett szép beszédével, melynek foglalataiból felemlítjük a következőket:

A jelölt, miután bizonyos személyes kérdésekre reflektált, kijelenti, hogy a mandátum neki sem társadalmi emelkedést sem anyagi hasznot sem hozhat, mivel egyikre, sem szorult. Csak jogosult ambícióját elégítheti ki, hogy barátainak és polgártársainak szolgálhasson. Mint polgárember, a kinek a szabadsága az életeleme és a munka a büszkesége, mindenkor föltétlen híve volt a szabadelvű eszméknek és mivel az országban ma csak egy párt van, mely ezeket az eszméket a zászlajára írta s a megvalósításukon fáradozik: ehhez a párthoz csatlakozott. A néppártot, mely a józan bánáti némettség között soha sem fog tért nyerni, reváncspártnak nevezi, ez a part magának vindikálhatja a szomorú érdemet, hogy oly ellentétet fődözött föl az állam és az egyház érdekei között, a mely ellentétről maga a kereszténység megalapítója nem tudott semmit. Szóla a revízió határozott ellenségének vallja magát. Fejtegetései folyamán rátér a közigazgatási reformok kérdésére és az államosítás mellett kardoskodik. Nagy hasznot vár az államosítástól a nemzetiségi kérdésre vonatkozólag is. A nemzetiségi kérdést különben egyáltalán nem tartja megoldhatónak törvényhozási vagy közigazgatási uton, mivel azt nem tekinti kozjogi, hanem inkább érzelmi kérdésnek, mely végokaiban épp oly megmagyarázhatatlan, mint maga a szeretet vagy a gyűlölet. Szomorú specialitása a mi korunknak, hogy a különböző fajok, a helyett, hogy az emberiség nagy munkájában egyesülne, az egész világon ellenségesen, vagy legalább is hidegen állanak szemben egymással. Az államnak csak egy feladata van: a nemzet ellentálló erejét kifelé és befelé megerősíteni és lelkiismeretét tisztán tartani. Egy erős, gazdag és igazságosan kormányzott nép nyugodtan szembeállhat a gyűlölet minden akciójával. A nemzeti statisztikusok — a kik mindig az elnyomott majoritás nevében beszélnek — a bánási németeket az elnyomottak közé sorozzák. Ezzel szemben csak egy valaszunk lehet: A míg egy bánási sváb él, a magyarságnak mindig lesz egy lelkes és elszánt védője. A közigazgatás aktuális kérdéseire áttérve, a jelölt kizartnak tartja, hogy Magyarország a közös kiadásokhoz az eddiginél nagyobb terhekkel járuljon. Meleg rokonszenvvel fogadja azt a széleskörű és kétségkívül nagy jövőnek eléje néző országos mozgalmat, mely a mezőgazdaság védelmét írta zászlajára. Miután kiterjeszkedett az e téren megoldandó feladatokra, kijelenti végül, hogy a

mert neki sem ad senki. De minek is adna? Tan azért, hogy a papné hűvösön ül akkor, mikor ő róla csorog a veríték a forró napon a munkától. Menjen ő is kapálni, bizony nem hull ki az arany gyűrű az ujjából! A Fortélyos Szabó Gedus meg váltig a állítja, hogy ő megadta még a tavaly, még a nyomtatás előtt, mikor a tiszteletes urnak elfogyatkozott volt a kenyere, sokszor segítgetett ő úgy szegény tiszteletes úron, mikor megszorult.

Annak a szegény asszonynak úgy hullott a könny a szeméből, mint a sötét fellegből a záporosó, még szólani se tudott tőle.

A kurátornak még mondani valója volt. Az új pap Szent-Györgynapkor beköltözik, úgy gondolkozzék a tiszteletes asszony!

A szegény asszony gondolkodott. Szent-Györgynapkor felpakolta a kis holmiját, a mi még megmaradt, egy szekérre, a két kis fiát az ölébe ültette s elment. Ki tudja hová? — Nagy a világ!

Az egyházi utána kiáltott a kapuból:

— Vezérelje az Isten.

Ez volt a búcsúszó.

. . . . Simogasd meg, kedves, homlokomat; a gyilkos láz úgy égeti! Ugy-e szomorú volt a történet? Azt kérde, hogy ki viseli gondját annak a szegény asszonynak, meg annak a két kis fiúnak?

— Hát ki? — az Isten!

régi szokással ellentétben, nem tesz a választóinak semmiféle ígéretet. Mint becsületes ember csak egyet hajlandó megígérni, hogy mint képviselő is teljesíteni fogja a köteleességét. Arra kéri választóit, hogy a küszöbön álló választási harcban óvják meg fegyvereik tisztaságát, hogy a gyanu lehellete sem mocskolhassa be azokat.

Választásunk tudvalevőleg jövő szerdán lesz. Választási elnöknek Dr. Seemayer Károly, szavazatszedő küldöttségi elnöknek Dr. Demetrovics Mihály, elnöki helyetteseknek Kehrer Béla és Paulovics Ign., jegyzőknek Koszirovics Iván és Held Gusztáv, jegyzőhelyetteseknek Mihajlovits József és Duda Marius küldettek ki. Ezen választásnál a város választói két kerületre lesznek felosztva oly módon, hogy az első választási kerületbe az 1—2000. házszám alatt felvett választók, a II. kerületbe pedig a 2000. házszámon felül felvett választók tartoznak. A választás helyeül a városház tüzetik ki. Az I. kerületbeli választók a nagy ülésteremben működő szavazatszedő küldöttségnél, a II. kerületbeli választók pedig a községi bíróság hivatali helyiségében működő szavazatszedő küldöttségnél fognak szavazni. Itt az idő, hogy legszebb alkotmányos jogunkkal éljünk, s olyan képviselőre adjuk szavazatunkat, ki méltó szép fejlődésnek indult törvényhatósági joggal felruházott városunkhoz, kinek nem csak nagy, elismert tehetsége, hanem társadalmi állása és ismerettségköre is olyan, melyből csak előnyök származhatnak városunkra nézve. A szabadelvűség zászlói diadalmasan lobognak városunk utcáin Van e méltóbb ember, ki nemzeti trikolorunkat lobogtassa, mint Herczeg Ferencz!

Bimbóhulás. Lapunk szerkesztőjét, Perjéssy Lajos áll. főreál. isk. tanárt és nejt született Barányi Arankát nagy csapás érte, a mennyiben csecsemő korában felfogadott kis leányukat, Szigethy Ilonkat, élete 7-ik évében f. hó 19-én d. u. 3 órakor, pár napi kínos szenvedés után elrabolta a városunkban jelenleg grassáló járványos vörhenybetegség. A drága kis halott hult tetemei a közönség nagy részvéte mellett mult kedden délután kísértettek ki végső nyughelyére. Áldás és béke lengjenek hult porai felett.

Báró Földváry Lajos magy. kir. csendőrezredes, szegedi kerületi parancsnok a mult napokban megvizsgálta a helybeli csendőrszakasz s a tapasztaltak felett elismerését fejezte ki.

Eljegyzés. Zoffmann Emil helybeli fiatal bádogosmester a mult napokban eljegyezte Walter Mária kisaszonyt Csákovárol.

Főrálliskolánk ifjúsága az orsz. kiállításon. Állami főreáliskolánk kisebb növendékei közül Halbsch Béla és Dékány Lajos tanárok vezetése mellett a mult Hétfőn este 32-en utaztak fel Budapestre a kiállítás megtekintésére, és a mult Pénteken reggel, minden baj nélkül érkeztek vissza városunkba. A kis diákok, kik még sohasem látták Budapestet valódi lelkesültséggel beszélnek a fővaros latnivalóiról, a kiállításról. Vezető tanáraik mindenfelé kalauzolták őket, a hol tanulhattak, ismereteiket bőrihették. A kis sereg a régi kuriai épületben völt elszállásolva.

A helybeli kaszinó mult napokban költözködött be a „Glückmann-féle szállodában“ ujonnan épített diszes helyiségeibe, melyet a körültekintő választmány és igazgatóság, oly praktikusán és diszszel rendezett be, hogy valóban kényelmes és kellemes az ott való tartózkodás. — Az új helyiség vonzereje meg is látszik a naponként mind nagyobb és nagyobb számban gyülekező társaságokban. Ott ad találkát egymásnak a város számottevő intelligenciája. A tagok száma is örvedetesen gyarapodik, most már megközelíti a 150-et. Kivánatos azonban, hogy intelligenciánk tagjai még nagyobb számmal iratkozzanak be a kaszinóba, s oly társulatot képezzenek, mely mint irányadó tényező szerepeljen városunkban. Az intelligenciának sehol

sincs oly nagy szüksége a tömörülésre, mint éppen városunkban, hol bizonyos dolgokban oly elemek viszik a vezérszerepet, kik arra társadalmi állásuk mellett éppen nem hivatottak.

Steinbach jubileum. Torontál vármegye érdemű tanfelügyelője a múlt csötörtökön ünnepelte 40 éves tanítói jubileumát. Megsértendő e jeles férfit, ki negyven év óta áll a kultura szolgálatában, ha e helyen felsorolni igyekeznék érdemeit. Steinbach Antal neve az egész országban a legjobb hangzásnak örvend, s e házában mindenütt a hol a nemzet közművelődési haladásával törődnek, tisztelettel említik az ő nevét. Jubileuma melyen Torontál vármegye színe-java, a fővárosi tanügyi előkelő képviselői résztvettek, a legfényesebben sikerült. Az ország minden részéből odesereglett tisztelők rendkívüli nagy száma, az az általános érdeklődés melylyel az ünnepély iránt mindenfelé viseltettek, Steinbach jubileumát kiemelték a megyei ünnepség keretéből és országossá tették azt. Méltó volt az ünnepély ahhoz a kitűnő férfiúhoz, kit ünnepeltek, de maga magát tisztelte meg Torontál vármegye tanitósága, amikor ily impozáns módon ünnepelte azt a férfit, ki önére jött, tehetsége és szorgalma révén emelkedett addig az állásig, melyben ma szolgálja hazáját. Az ünnepségek lefolyása a következő volt: Szerdán este impozáns faklyásmenet vonult az ünnepelt lakása elé, hol Molnár József pancsovai tanító, a „Határőr“ szerkesztője üdvözlé, őt. Szálljon imánk szivből szivbe — mondá a többek között — szeretni, hisz csak a szív tud erre Te tanít meg. Tandij fejében im elhoztuk viszont szeretetünket! Csillapulván az éljenzés, az ünnepelt szólalt meg: „Ti veletek örültem én, ugymond, hogyha örömetek volt; s ti, tudjátok, hogy sirtam is, mert a ti bánatokat velem mindig közös volt.“ A faklyásmenet után ismerkedési estélyre gyűltek egybe a tanítók a Rózsa-szálló nagytermében. Az estélyen, mely a legfesztelebb módon folyt le, mindvégig a legkedélyesebb hangulat uralkodott. Sikerült tősztokban sem volt hiány. Különösen nagy hatást keltett, hogy a különböző nemzetiségű tanítók egyforma lelkésedéssel vettek az estélyen részt és ünnepelték Steinbachot. Csötörtökön az ünnepségekhez tartozott a nagybecskereki, módosi és török-kanizsai fiókegyletek gyűlése is, melyeken az egyes elnökök meleg hangon emlékeztek meg Steinbach Antal működéséről, és elhatározták, hogy jegyzőkönyvileg örökítik meg érdemeit, kilencz órákor az ünnepi misét Fonyó István adminisztrátor celebrálta mely után a vármegyei háza nagy termében folyt le a tulajdonképpeni ünnepély. A gyűlést Baaden Károly igazgató, biz elnök nyitotta meg, mire egy bizottság elment felkérni Steinbachot, hogy jelenjék meg a gyűlésteremben. Az ünnepelt tantérfir fogadtatása valóban megható volt. A vármegyei háza kapujától kezdve egészen föl a diszterem ajtajáig, a fehérhűs kis leányserg, mindmegannyi bájos fakadó bimbó, szőrt eleje virág és ő valóságos viráguton haladt az ünnepelő közönség körébe. A polgári iskola énekkarának üdvözlő ének után Minke Béla fővárosi tanító szavalta el költői szárnyalású odáját. Az ünnepély fénypontját Leitch Antal zombolyai igazgató beszéde képezte, szónok egyúttal átadta a jubilansnak, ünnepi emléket. Ezután megkezdődtek az egyes üdvözlések. Rónay Jenő főispán. Majd dr. Dellimanich Lajos alispán üdvözölte ugy a maga, mint a vármegyei tisztikar nevében az ünnepeltet. Móra István, az Eötvös alap nevében „Népnevelők“ budapesti egyesülete és a volt tanítványok nevében Schaeffer Sándor fővárosi tanító. A „Néptanítók Lapja“ nevében dr. Gööz István. Az országos izr. tanító-egylet Bányai Jakab. A Délmagyarországi tanító-egylet és a „Délvidéki Tanügy“ nevében Schenk Jakab. Majd ismét Rónay főispán emelt szót, ki Wlassics közoktatásügyi miniszter megbízása folytán tomácsolja a jubilans tanfelügyelőnek legőszintébb szerencsekívánatait. Üdvözölték még Krámer esperes. dr. Plechl Szilárd. Streitmann Antal főgymn. tanár. Dozsa Imre, Pflock Nándor, tin Imre, Domsa lelkész, Karakasevics Milivoj, Poppovics Bogdán, Petrovics Emilia igazgató, Palatinus Imre, s végre a tanítók árvaházának megbízásából Tóth pestmegyei tanfelügyelő. Délben egy órákor kétszáz teritékű fényes bankett képezte az ünnepély folytatását a kaszinó összes termeiben. Az első felköszöntőt Steinbach Antal mondta az első magyar emberre a királyra. Utána Knyaskó Lajos polg. és keresk. isk. igazgató üritette poherát Wlassics kultuszminiszterre. Baaden Károly a tanítók

nevében a jubilans, Leitch Antal (Zsombolya) Rónay főispán, Panits esperes a jubilans, Molnár J. (Pancsova) Dellimanich alispán, Schenk Jakab (Fehértemplom) Tóth József pestmegyei tanfelügyelő. Bányai a vendégeket, Leitch a hadsereg képviselőit, Lauka Steinbach, mint régi barátját, Tóth József a jubilans családját Minke Béla az igazságügy képviselőit, dr. Plechl a tanítói kart, Steinbach az ő hadtestét, a tanítói kart, dr. Kis Sándor, Steinbach gyermekeit és unokáit, Rónay főispán Torontál vármegye papságát, Domonkos Jenő (Nagykikinda) az ünnepeltét éltette stb. Nagy tetszésben részesült Móra István szellemes alkalmi költeménye, melyet Cseh tanár olvasott fel.

Tanítói kinevezések. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Bella Balázst az eötvös-falvi Szabó Lajost a jözseffalvai és Pauli Rezsőt a medvesi, Karner Mátyást a német-szentmihályi, Kirschenheuter Ferenczet a jözseffalvai állami elemi népiskolához rendes tanítókká kinevezte.

Magyar lap fehértemplomban. Wunder Gustáv, a fehértemplomban megjelenő „Nera“ című lap szerkesztő tulajdonosának fia új nyomdát állított fel szülővárosában, s hozzánk beküldött felhívásában tudatja, hogy legközelebb magyar helyi lapot is fog kiadni fehértemplomban. Az új nyomdatulajdonos ezen vállalkozását midőn a legmelegebben üdvözljük, őszintén kívánjuk, hogy a tervezett új magyar lap mielőbb létesüljön, virágozzék s teljesítse szép hivatását.

Választók gyűlése. A helybeli szabadelvű párt elnöksége ma délután 3 órára a „Szöllővenyige“ben tartandó nagy gyűlésre hívja meg a szabadelvű párt tagjait.

Magyar nyelvterjesztő egyesületünkhöz az ország minden részéből előkelő családoktól érkeznek megkeresések, hogy 12—14 éves német anyanyelvű leánygyermekeket küldjünk kiknek teendője abban állana, hogy a magyar gyermekkel németül társalognak, velük iskolába járjanak. E kis német leányok teljes ellátást, ruházatot sőt pár forintnyi díjazást is nyernek, iskolálatat folytatathatják, utiköltségeik megtérítetnek, a mellett a magyar nyelvet is tökéletesen elsajátíthatják. Sok ily elhelyezést közvetített már egyesületünk, s az eredményért halásak is a szülők mindkét részről. Most ujabban ismét több ily német kis leány találhat alkalmazást. Felkérjük T. Cz. olvasóinkat és együletünk tagjait, hogy ezen körülményre a népet figyelmeztessék. Bővebb felvilágosítással Perjéssy Lajos áll. főreál. isk. tanár egyll. titkár szolgál.

Hangverseny és táncmulatság. A verseczi iparosok dalardája november hó 7-én hangversenyt fog rendezni a „Szöllővenyige“ termében.

Tanítógyűlés. A délmagyarországi tanítóegylet verseczi fiókegylete f. hó 23-án tartotta meg a községi elemi népiskolában, nagy számú közönség részvéte mellett rendes őszi közgyűlést. Gerő Vilmos magán intézet tulajdonos, ki az elmúlt szünidőben a dadogók és hebegők tanfolyamát halgatta a „Dadogás és hebegésről“ tartott érdekes és tanúságos előadást, melyben alaposan ismertette a bajt, foglalkozott annak pathologiai okaival s annak alapján a baj gyógyítására, illetve a leszoktatásra ad útmutatásokat. Előadását három magával hozott dadogóval tette szemléltethetővé. Az egybegyűltek érdeklődéssel hallgatták ezen előadást s jegyzőkönyvi köszönettel jutalmazták. — Második előadó Bartl Ferencz romai katolikus hitoktató volt, ki a „Büntetésről“ értekezett. Thémája nem új, de annak kidolgozása, a gyermeki vétségek csoportosítása, a kitűzött feladatnak mély szakértelemmel való tanulmányozásáról tett tanubizonyosságot. Előadása élénk vitára adott alkalmat, melyben többen vettek részt, s melynek eredményeként a fiókegylet a testi büntetés szükségességét kimondja s annak behozatalára propagandát csinál. (Alig ha lesz vele szerencséje. Szerk.) Előadó faradozásaért jegyzőkönyvi köszönetet nyert. — A belügyek letergyalása után elhatározták, hogy a legközelebbi ülés Mórifalván tarttatik meg. Ülés után a Garai-féle szállodában közös ebédre gyűltek össze a gyűlésen jelen voltak, mely alkalommal tősztokban sem volt hiány. —r.

Színészet. Nagy-Kikindán a múlt napokban nyitotta meg a Halmi féle társulat az új színházat. A Peterdiék a közönség szép pártfogása mellett működnek Nagy-Becskereken.

A verseczi őszi nagyvásár, melynek ma van az utolsó napja nem volt oly látogatott, mint más években. A kínálat és kereslet lanya.

Katalinünnepély. A verseczi első önálló betegsegélyző egyesület nov. hó 14-én Szombaton táncmulatságot rendez. Belépti díj személyenként 30 kr.

Megüresedett állások. A pancsovai kir. ügyészegnel egy alügyészi állás töltendő be. A pályázati kérvények a szegedi kir. főügyészeghez intézendők. A módosi telekkönyvi hivatalnál egy 1 frt. 50 kr. napidíjjal egybekötött díjnoki állás van üresedésben. A kérvények a nagybecskereki kir. törvényzékhez intézendők.

Uj anyakönyvvezetők. A belügyminiszter Temes vármegyében a Jözseffalvai anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Bárkányi Bélát, továbbá az aranyási kerületbe Drimba Sándort, a nagysemlakiba Stok Edét, s szilasiba Toller Antalt, a bavanisteibe Kirchgässner Jánost, a krusiczaiba Gruda Györgyöt, az izbisteibe Millunov Pétert, a nagyszámiba Turcsányi Zsigmondot, a csakovaiba Szerb Győzőt és a lippaiba Dabits D. anyakönyvvezető-helyettesekké nevezte ki és valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

A verseczi 1-ső önálló betegsegélyző egyesület választmánya tudatja a tagokkal, hogy az egyület pénztára október 1-től az úri-utczai 12-ik számú Thier János féle házba költözködött át, s a be- és kifizetések nevezett naptól fogva ezen helyen történnek.

Levelézők figyelme. A lapok hasábjain a közönséget már több ízben felkérték, hogy a székes főváros területére küldött levelezéseik azon utcán kívül, melyben a címzett lakik, az utca neve előtt a közigazgatási kerületet is kitüntesse, hogy ez által a szóban forgó levelezések postai kezelése megkönnyíttessék és hogy ezzel egyúttal a levelezések gyorsabb kézbesítése is lehetővé tétessék. Eme felhívás nem vezetett eredményre s ezért a főpostahivatal főnöke újból felkéri a közönséget, hogy a kizárólag saját előnyére irányuló felhívást vegye figyelembe.

Millenniumi ünnep Módoson. A torontál-megyei Módos község vasárnap lelkes millenáris ünnepélyt ült. Miután az összes hatóságok részt vettek a szerb, zsidó és katolikus templomokban tartott isteni tiszteleteken, nagy ünnepélyességgel felavatták a sétány közepén felállított emlékkövet, mely alkalommal Csávossy B. volt képviselő magyarul, dr. Ernst németül és Stojkovits V. szerbül mondtak lelkes ünnepi beszédeket. Azután az 50 ezer frt. költségen épült új diszes városházát avatták fel és az ez alkalommal tartott gyűlésen elhatározták, hogy számos utczákat magyar elnevezéssel látnak el. Delben bankett volt.

Anyakönyvi hivatalunk heti kimutatása:

Okt. 16-ától, okt. 23-áig.

Házasságra léptek:

Thier Béla Gettmann Hedvig, Holbach János Jost Mária, Schmidt Bálint Pentcz Katalin, Seemayer József Kölczer Julia, Meszel Mihály Zinser Mária.

Kihirdettettek:

Novakov Szofronia Makarits Zsófia, Jozsits V., Masirevics, Stefan Mátyás Kümmel Erzsébet Tokin Péter Ilkits A., Radakov Lyuba Mrlyin Anna.

Születtek,

Fiuk:

Röhrig Péter, Laczkov Miklos, Gumbinger Mihály, Ravelchofer Ferencz, Nikolics Pál, Krein Antal, Blesz K., Zimmer Matyás, Baszaraba György, Radoszevlyevics János.

Leányok.

Jugin Szilárd, Vaszilovics Ödön, Marinkov V., Menczer János, Schönfelder István, Spaszojev D., Novakov Szilárd, Seemayer Péter, Gutjar Péter, Menczer János,

Meghaltak.

Seemayer Károly 5 éves, Letécs Lajos 8 hónapos, Oszwald Mária 48 éves, Andraschek 66 éves, Jugin (halva született) Wischatzki Zs., 16 hónapos, Petru D. 52 éves, Szigethy Ilona 7 éves, Misics P. 5 napos, Divlyakov Katalin Staninkov Péter 3 hónapos, Szerencsés Máté 12 hónapos.

Titokteljes büntett. Oraviczáról írják: Egy titokteljes büntett foglalkoztatja néhány nap óta az oraviczai járásbírószéket. A marillai kertész ugyanis jelentést tett, hogy a „puskás“ nevű erdei lak közelében, erdei földásas közben emberi csontokat lelt. Motsidlovsky főszolgabíró és dr. Scheda tiszteletbeli járási orvos csakhamar megjelentek a helyszínén és további ásatások után egy jól kifejlett ember teljes

csontvázát megtalálták. Tüzetesebb vizsgálat után látták, hogy a koponya belsejében egy revolver-golyó is volt. A csontok mellett — melyek az orvos állítása szerint egy körülbelül két év óta fekvő hullától származnak, — egy revolvért, több töltényt, egy kis tükröt, gertyadarabokat it találtak. Az illető bizonyára egy rablótámadás áldozatává lett és kezdenek rá emlékezni, hogy egy Marillán alkalmazott borbély Oraviczán egy rablótámadásról tett említést. Ezt a borbélyt, a ki jelenleg a katonaságnál szolgál, a járásbíró táviratilag Oraviczára rendelte és most a titokteljes ügy további fejleményeit mindenki feszült várakozással nézi.

A kiállítás utolsó napjai. Az ezredéves országos kiállítás igazgatósága ma körlevében figyelmeztette a vidéki hatóságokat, hogy a kiállításra készülő felrándulásokat sietessék s esetleg újabb felránduló csoportokat szervezzenek, mert a felrándulásra adott összes kedvezmények még érvényben vannak novemb. 3-áig bezárólag. Azután ismét a rendes vasuti árak lépnek hatályba. De az igazgatóság arra is megtett minden intézkedést, hogy a fővárosi közönség is minél szívesebben időzzék a kiállítás területén. A látogatottabb sétatereken ismét katonazenekarok játszanak egész a bezárás napjáig. A csarnokok este világítva vannak s a sötétedés beálltával a fontaine lumineuse azonnal megkezdí színes játékát, mely minden félórán ismétlődik egészen esti 9 óráig. Így ismét visszatér a régi korzói élet s különösen élénk lesz a kiállítás egész területe. A külföldről is vannak bejelentve nagyobb kiránduló csoportok. A bécsi ezertagú iparos csoport után most még egy nagyobb bécsi társaság szervezkedik s készül Budapestre. Ez a társaság vagyons bécsi polgárokból áll. A kiállítás záró-ünnepé november 3-án lesz s most állítják össze a programot.

A nazarénus vallás a szerbek közt. A nazarénus vallás az utóbbi időben a g. kel. szerbek közt erősen terjed. Mint a karlóczai patriárka lapja legutolsó számában közli, egyedül a városunkhoz közel fekvő Bavaniste községben 107 felnőt egyén jelentette be kilépését a g. kel. egyházból és lett nazarénussá. Az említett egyházi lap biztosra veszi, hogy a délvidéken és a Bácskában nincs egyetlen község, a hol a nazarénus apostolok erélyes és sikeres propagandát ne fejtenének ki, ugy a nazarénus vallás a szerb orthodox egyházra nézve komoly veszedelmmé lett. Egy nazarénus énekes könyvet, a „Zion hárfája“-t, szerb nyelvre 40,000 példányban nyomatták ki. Egyébiránt Belgradban is erős nazarénus hitközség van, mely szép templommal bír, melyet „A béke termé“-nek hívnak.

Irodalom.

Dengi János. Újabb költemények című kötetét 1892-ben évben a közönség oly édeklődéssel fogadta, hogy nemcsak ez első kiadás kelt el belőle teljesen, hanem a második kiadás is nagy része. Ebből a kiadásból áll még a szerző rendelkezésére néhány példány, mely nála Lugoson 1 frt. 50 krért megrendelhető. Megemlítjük itt, hogy a Költemények című kötetből is kapható 1 frtjával még néhány példány.

Ezer év meseköltése. Benedek Elek nagy könyvéből, az öt kötetes Magyar Mese- és Mondavilág-ból három füzetet (44—46.) kapunk egyszerre, Széchy Gyula szép rajzaival s így az 40 füzetre tervezett könyvből még csak négy füzet van hátra. A most megjelent füzetekben ép ugy megtaláljuk Benedek mesemondó képességeinek általánosan ismert jelességeit, mint az előző füzetekben. Mesék és mondák váltják egymást e füzetekben is s Benedek mesemondó kedve, eleveisége a nagy mű végéféle nem hogy lankadna, sőt inkább emelkedni látszik. Ugy irodalmi, mint nyelvi és pedagógiai szempontból örökbecsű munka e könyv: méltó arra, hogy minden háznál meglegyen. A Magyar Mese- és Mondavilág egy füzetének ára 25 kr., 10 füzetenként előfizetve 2 frt 50 kr., de kapható diszes kötésben is az eddig megjelent négy kötet, kótenként 3 frtjával a kiadó Athenaeumnál és minden könyvesboltban.

A „Jelenkor“ Palágyi Menyhért heti szemléje most közli harmadik szópályázatának eredményeit. A kitűzött harmincz idegen szó magyarosítására több mint négyszáz pályamunka érkezett, melyek a magyar nyelv rengeteg szóbőségét és hajlékonyságát igen tanulságos világításba helyezik. Érdeklődést fog kelteni „A Kisfaludy-társaság fölfedező uton“ című cikk, mely arra figyelmeztet, hogyan ültették föl a szépirodalmi társaságot Arany János egy állítólag kiadatlan költeményével, mely pedig Arany

kisebb költeményeinek két kötetes kiadásában befoglaltatik. A Jelenkor igazi következetességgel szolgálja az „önálló nemzeti művelődés“ eszméjét és éles bírálatot gyakorol a Nyugot-ról eredő kóros szellemi áramlatok fölött. E heti vezércikkében a német nyelv kötelező középiskolai oktatása ellen szólal föl mélyre ható érveléssel. A lap komoly tartalmát kellemesen tarkítják a „Változatok“, melyek közül ez alkalommal egy mulattató ballada-utánavat emelünk ki. Időszerű társadalmi cikkek, irodalmi, színházi bírálatok, elbeszélés és költemények egészítik ki a lap tartalmát. A Jelenkor évi előfizetési ára 8 frt. Szerkesztőség és kiadóhivatal: József-utca 81.

A román nemzetiségi törekvések története és jelenlegi állapota. I kötet, Irta Jancsó Benedek. Budapest, 1896. Lampel Róbert (Wodianer. F. és Fiai) kiadása. Ára 6 frt. o. é. Jancsó Benedek, a „Szabadságharcunk és a dákoromán törekvések“ című könyv szerzője a fennebbi cím alatt nagyobb szabású újabb irodalmi művel gazdagította publicisztikai irodalmunkat. E 800 lap terjedelmű könyv csak I. kötete a fennebbi cím alatt tervezett alapvető munkának s az események folyamán II. József trónraléptéig vagyis a Hóra-féle lázadásig halad, megismertette mindenütt a magyar olvasó közönséggel, hogy az átlagos román történetírás a román nemzetiségi törekvések történelmi igazolásának célzatától vezetve miként fogja fel és magyarázza általában a történelem, — különösen pedig a magyar történelem tényeit, minden egyes esetben nagy tudással és erős kritikai érzéssel állapítva ezzel szemben a történelmileg való igazságot. Ezzel kapcsolatosan oknyomozva előadja a román nemzetiségi törekvések fejlődésének történetét is. E kötet négy részre oszlik. Az első részben „a román nép és nyelv eredetének kérdése“ cím alatt foglalja össze mindazt a mit erről a tudomány idáig biztosat vagy valószínűt megállapított. A források és a pro et contra nézetekig ható ismeretével igyekszik bebizonyítani, hogy a román nép a Balkánon született s hogy csak a bulgárokkal és a kunokkal való érintkezés idején költözött át a Dunán. A második részben a magyarországi románság történetét tárgyalja a honfoglalástól kezdve a mohácsi vészig. Kezdi az Anonimus kérdéssel, kimutatván, hogy Anonymus elbeszélése miként szolgált történelmi alapul a dáko-román törekvéseknek. Behatóan és érdekesen ismereti a román történetírás hamisításainak egész elméletét. Vázolja a románság szerepét az Arpádok, az Anjouk és a Hunyadiak keleti politikájának keretében. A kép melyet a mohácsi vész előtti románság erkölcsi állapotáról fest nemcsak újszerűségével lep meg, is magyarázza azt a magatartást, melyel a magyarság a románság iránt viseltetett. A harmadik részben „A románság állapota az önálló erdélyi fejedelemség alatt“ címmel nemcsak azt a fordulatot jellemli mely a magyarság és a román elen egymáshoz való viszonyában az erdélyi önálló fejedelemség megalakultával úgy a bel-, mint a külpolitikában bekövetkezett hanem azt a kulturai hatást is, melyet a magyarság ez időben egyházi és irodalmi tekintetben a románságra gyakorolt. Jancsó nagy apparattal bizonyítja be, hogy az erdélyi önálló gör.-kel. román egyház az erdélyi kálvinista fejedelmek politikai akciója következtében jött létre. A negyedik részben „A románság állapota“ a „leopoldi diplomá“-tól II. József trónraléptéig“ cím alatt elbeszéli a románok vallásos unióját a rákövetkező visszahatással együtt. Jancsó e művéből tudjuk meg először, hogy a mai román nemzetiségi politika atyja 1740 körül Klein Innocentius balásfalvi püspök volt. Élénk és szemléhető képen vonul el előttünk Jancsó előadása kapasan az a harc is, melyet a katolizáló törekvések ellen Vizaroins és Sofroins kalugerek folytattak. Majd az oláh jobbágyosság állapotait és a határország fellállítását beszéli el, rámutatva a román nemzeti szellem ébredésének tüneteire s arra hogy miként készül lassankint s miként érlelődött meg a románság lelke a Hóra-féle lázadásra. Jancsó a románság történetét nemcsak a magyar belügyi állapotokkal kapcsolatban adja elő, hanem rámutat annak külpolitikai vonatkozásra is. E könyvből megtudjuk, hogy az orosz politika milyen hamar figyelmére kezdé méltatni a románság vallásos és nemzetiségi mozgalmait. Nagy apparattal, az adatok óriási halmazával dolgozik, de ez adatokat mindig világos képbe tudja foglalni s a mi nem utolsó érdeme, eleven és magyaros előadással elbeszéli kíváncsian, de egyuttal bizalommal várjuk a II. kötet, mely a román nemzetiségi mozgalmak történetét a mozgalmak történetét a Hóra-lázadástól kezdve, napjainkig fogja előadni. Ha befejező második kötet is meg fog jelenni, elmondhatjuk, hogy Jancsó Benedek a magyar történetírást egy egész új mezővel, a román nemzetiség történetével szélesítette ki. Meggyőződésünk, hogy e könyvet e magyar politikus ép úgy nem nélkülözheti, mint a történetíró s hogy igazán van irójanak mikor annak a meggyőződésének ad kifejezést hogy könyvének legalább is az a hatása lesz, belőle a politikus és a történetíró megtanulják, hogy a nem magyar ajku nemzetiségek törekvéseinek és vágyainak ismerete nélkül magyar nemzeti történelmet sem csinálni, sem írni nem lehet.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. Május 1-től.

Érkezés Fehértemplomból:

4.54 reggel, 11.15 délben, 5.47 este.

Indulás Temesvárra:

4.59 reggel, 11.20 délben, 6.10 este.

Érkezés Temesvárról:

8.27 reggel, 4.36 délután, 10.23 este.

Indulás Fehértemplomba:

8.37 reggel, 4.44 délután, 10.28 este.

Érkezés Becskerekéről:

6.50 reggel, 6.06 este, 11.59 éjjel.

Indulás Becskerekre:

5.15 reggel, 8.53 reggel, 6.45 este.

Érkezés Kubinból:

8.17 reggel, 5.28 délután.

Indulás Kubinba:

8.45 reggel, 6.15 este.

Indulás Jaszenováról Oraviczára:

9.25 reggel, 5.30 délután, 11.05 este.

Indulás Oraviczáról Jaszenovára:

8.40 reggel, 3.15 délután, 2.35 éjjel.

Indulás Temesvárról Aradra:

8.20 reggel, 2.00 délben, 9.10 este.

Indulás Vojtekről Ném.-Bogsánra:

7.30 reggel, 3.40 délután, 9.25 este.

Gattajáról érkezik:

8.04 reggel, 4.24 délután.

Gattaja féle indul:

8.40 reggel, 6.20 délután.

Nyilttér.

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a hához szállítva mintákat postafordultával küld: Henneberg G (Cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Züri-ri-chen. Svájczba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztettek.

3905 szám — tkvi 1896.

Árverési hirdmény.

A verseczi kir. járásbíróság telekkönyvi osztálya részéről közhírré, tétetik miszerint a temesi takarékpénztár mint esatlakozó hitelezőnek jelen kérelme folytán De Pottérs Anna germáni lakosnőnek végrehajtási árverés joghatályával bíró árverési ügyében késedelmé vevő Ballan Juon kárára és veszélyére az újabb árverést a germáni 13. számú tjkben A L. (550—554) hr. sz. a ingatlanra 30244 ft. kikiáltási árban elrendeltet, és árverési határidőül 1896 évi október hó 26-ik napjának d. é. 9. órája ezen jbiroságnál kitűzetik, miről a venni szándékozók azzal értesítettek hogy a bánatpénz a becsár 10% ja lesz leteendő és hogy az ingatlan becsértéken pedig azon alól is el fog adatni. A többi föltételek a telekkönyvi irodában betekinhetők. Egybeu mind azok felhívának, kik az elárverezendő ingatlan iránt, tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnek keresetüket a prdt. 466-§ szerint bemutatni.

Kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Verseczen 1896 évi július hó 23-án.

Paulovics, kir. járásbíró.

8522. sz. — 1896.

Pályázat.

Versecz város törvényhatóságánál az évi 1200 frt. fizetés-, 300 frt. lakpénz- és 300 frt. uti átalányuval javadalmazott mérnöki állás élethossziglani kinevezés utján betöltendő.

Az ezen állást elnyerni óhajtok törvényes minősítésüket igazoló kérvényüket legkésőbb f. é. november hó 15-ig Pálffy Elemér főispán úr ő Meltóságához nyujtsák be.

Versecz város tanácsának 1896. évi október hó 2-dik napján tartott üléséből.

Welfert Károly, főjegyző.

Polgármester helyett.

8814. szám. 1896.

Hirdetmény.

Az 1889. évi VI. t.-cz. 35. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy az 1876., 1875. és 1874. évben született az I. II. és III. korosztályban álló mindegyik hadköteles tartozik f. évi november havában beiratás végett a katonai ügyosztálynál (városház, I. em., 15. ajtó) akár irásban akár előszóval jelentkezni.

A ki ezen jelentkezést, — a nélkül, hogy legyőzhetlen akadályok hátráltatták volna, — elmulasztja, kihágást követ és 5 frttól 100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel fog büntettetni.

Verseczen, 1896. évi október hó 13-án.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester.